

Τροπάριον Κασσιανής «Κύριε, η εν πολλαίς αμαρτίες»-Δημήτρης Γαλάνης (Δημήτριος Γαλάνης, Πρωτοψάλτης)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο Πρωτοψάλτης Δημήτρης Γαλάνης ερμηνεύει το περίφημο τροπάριο της Κασσιανής «Κύριε η εν πολλαίς αμαρτίες». Πρόκειται για ποίημα με βιβλικό περιεχόμενο καθώς συνδυάζει δυο βιβλικές διηγήσεις, τη μια από τη Γένεση με την Εύα «εν τω Παραδείσω» και την άλλη από το κατά Λουκάν Ευαγγέλιο με την πόρνη γυναίκα που προσφέρει το πολύτιμο μύρο, ομολογώντας την αδυναμία της να

εξιχνιάσει τις «αβύσσους» των «κριμάτων του ψυχοσώστου Σωτήρος.

Με ιδιαίτερη ερμηνευτική αντιμετώπιση ο κ. Γαλάνης και η συνοδεία του αποδίδουν το βαθύ περιεχόμενο του τροπαρίου, αξιοποιώντας στο μέγιστο το ύφος και το ήθος των μελωδικών γραμμών του πλ. δ' ήχου, στον οποίο ανήκει ο ύμνος.

Your browser does not support the audio element.

Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή,
τὴν σὴν αἰσθομένη θεότητα, μυροφόρου ἀναλαβοῦσα
τάξιν,

ὀδυρομένη, μύρα σοι, πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει.
Οἴμοι! λέγουσα, ὅτι νύξ μοι ὑπάρχει, οἷστρος ἀκολασίας,

ζοφώδης τε καὶ ἀσέληνος ἔρως τῆς ἁμαρτίας.

Δέξαι μου τάς πηγὰς τῶν δακρύων,
ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τό ὕδωρ·

κάμφθητί μοι πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας,
ὁ κλίνας τοὺς οὐρανοὺς τῇ ἀφάτῃ σου κενώσει.

Καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας,
ἀποσμήξω τούτους δέ πάλιν τοῖς τῆς κεφαλῆς μου
βοστρύχοις·

ὦν ἐν τῷ παραδείσῳ Εὐὰ τό δειλινόν,
κρότον τοῖς ὤσιν ἤχηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη.
Ἄμαρτιῶν μου τά πλήθη καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους

τίς ἐξιχνιάσει, ψυχοσῶστα Σωτήρ μου;
Μή με τύν σὴν δούλην παρίδης, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τό
ἔλεος.

Κύριε, ἡ γυναῖκα που ἔπεσε
σαν ἐνοιωσε τὴ θεότητά σου

καὶ σε ἄλειψε με μυρουδικὰ πρι
κι ἔλεγε οδυρόμενη: Αλλοίμονο
εἶναι νύχτα κατὰ
καὶ δίχως φεγγάρι, ἡ μανία τῆς
τῆς αμαρτίας

Δέξου ἀπὸ μένα τις πηγα
εσύ που μεταλλάζεις με τὰ σ
θάλασσα

Λύγισε στ' αναστενάγματ
εσύ που ἐγείρες τὸν οὐρανὸ κ

Θα καταφιλήσω τὰ ἀχρά
καὶ θα τὰ σφουγγίσω πάλι με τὰ
μου·

αυτὰ τὰ ποδάρια, που σαν ἡ
τ' ἄκουσε νὰ περπατάνε, ἀπὸ τ
Των αμαρτιῶν μου τὰ πλήθη κα
ἀβυσσο,

ποιος μπορεῖ νὰ τὰ ἐξιχνιάση, ψ
Μην καταφρονέσης τὴ δούλη
ἀμέτρητο ἐλ

(Μεταγραφή: Φώτης)

